

நிகழ்ந்து நிஜங்கள்

கவ்வதைத் தொழில்

நிரோசினி குபேந்திரன்

ஏவ்விட்டு
துளிர்கள்
உள சமூக மெம்பாடு நிறுவனம்

நகழ்கால நஜங்கள்

(கவிதைத் தொகுப்பு)

நிடோசினி குபேந்திரன்

நூல் விபரம்

தலைப்பு	:-	நிகழ்கால நிஜங்கள்.
நூலாசிரியர்	:-	நிரோசினி குபேந்திரன்.
பதிப்புரிமை	:-	ஆசிரியருக்கு.
பதிப்பு	:-	முதல் பதிப்பு 2013.
வெளியீடு	:-	துளிர்கள் உள சமூக மேம்பாட்டு நிறுவனம்.
பக்கங்கள்	:-	50 + iv
அச்சுப்பதிப்பு	:-	எஸ். எஸ். ஆர். பிறிண்டேர்ஸ், 383/16, கோவில் வீதி, நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.
விலை	:-	120/=

சமர்ப்பணம்

“என் ஆரூயிர் தந்தை
கோத்தினம் - குபேந்திரன் அவர்களுக்கு
கலையவில்லை உன் நினைவுகள்
கரையவில்லை எம் யாசங்கள்
தொலைதூரம் சௌன் றாவும்
தொடர நிலை ஏக்குது என் வெஞ்சம்
எத்தனை ஜன்மம் எடுத்தாவும் - நீயே
என் தந்தையாகும் வரம் கேட்கிறேன்...”

அணிந்துரை

மனதின் எண்ணக்குவியல்கள் சமுதாய அனுபவப் படிமானங்களுடே எண்ணற்ற வடிவங்களில் வெளிப்பட்டுக் கொள்கின்றன. ஒவ்வொரு ஜீவனினுள்ளும் மனப்பாங்கு எனும் மகரந்தங்கள் மாறுபட்ட வடிவங்களில் மணம்வீசிக்கொண்டிருக்கும். காலமும், பட்டகாயங்களும், புதிய சிந்தனைக் கோலங்களை முளையினுள்ளே முளைவிடவைக்கும். அந்தமுளைகள் முறுக்கேறி முன்னே வரும்போது, சமுதாயத்தின் விம்பங்கள் சாமர்த்தியமாய் பதிந்துவிடுகின்றன.

கவிதைகள் காலத்தின் பதிவுகள். அவை அவ்வச் சூழல்களின் இயல்புகளை இயம்பத் தவறுவதில்லை. மனதினுள்ளே நடக்கும் எண்ணப் போராட்டத்தினுடே கவிதைகள் கலை நகைகளை அணிந்து கோலோச்சும் போது கருத்துக்களும் களைகட்டி நிற்கும்.

கவிதைகள் இயல், இசை, நாடகம் எனும் முத்தமிழையும் ஒருங்கே கொண்ட களஞ்சியங்கள் கவிதைகளே தொன்று தொட்டு மக்களோடு ஓட்டியிருக்கும் கலை வடிவங்களன்றால் மிகையில்லை.

கு. நிரோசினியின் “நிகழ்கால நிஜங்கள்” கூட நிஜங்களை நினைவுகளாக கொட்டத்துடிக்கும் ஒரு முயற்சிதான். இக்கவிதைத் தொகுப்பினுடாக சமூகத்தின் சரித்திரத்தை தன் எண்ணக்கோப்பைக்குள் இட்டு அதன் பல்பரிமாண வடிவங்களாக தந்து நிற்கிறார்.

சமுதாயத்தை நேர்வழியில் செலுத்த வேண்டும் என்கின்ற அவாவும் புதிய மாற்றங்களை வேண்டும் தேடலும் பாராட்டத்தக்க விடயங்களே!

நிரோசினி தொடர்ந்தும் தனது கவிதையின் நயங்களைக் குளைத்து நளினமாக எழுதும்போது மேலும் சிறந்த கவிதைகளை சிறுஷ்டிக்க முடியும் என்பது வெள்ளிடை மலையாகத் தெரிகின்றது. எனவே இவரது கவிதைகளை வாழ்த்தி வரவேற்போம்!

“மௌனத்தின் முடிவில்
துளிர்க்கும் எங்கவிதை
கலைச்கோர் அர்ச்சனை”

என விழிக்கும் நிரோசினியின் அர்ச்சனையை ஏற்போம். ஏற்றும் பல பெற வாழ்த்திடுவோம்

கவிஞர் குரியாநிலா.
ஆ. ஜென்சன் ரொனால்ட் (BA)
உ.சன், மிருகவில்.

வாழ்த்துரை

“மனிதம் மரணித்து விட்டதா..?

ஆம் என்றால் ...?

மனிதன் வாழ்வதில் அர்த்தம் இல்லை”

இந்த நிமிடம் வரை ஏதோ ஒரு பற்றுக்கோட்டை பிடித்துக் கொண்டு... ஏதோ ஒரு எதிர்பார்போடு ஒவ்வொரு மனங்களும் நிஜவாழ்வில் தடுமோறி, தடம் புரண்டு ஒவ்வொரு நாட்களையும் விழுங்குகின்றன.

இதுதான் உண்மை. நிச்சயமாக பல விஷயங்களை சில மனங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. ஏற்றுக்கொள்ள தயங்குகின்றன. அந்த வகையிலே ஒவ்வொரு மனித மனங்களின் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் முகமாக இந்த நிகழ்கால நிஜங்கள் எனும் கவிதைத்தொகுப்பை முழு வீச்சில் ஆக்கிரமித்து நிற்கும் செல்வி நிரோசினி - குபேந்திரனைப் பற்றி நான் சொல்ல நினைத்தால்...?

உண்மையாகவே நான் பெருமைப்படுகின்றேன். எமது துளிர்கள் நிறுவனத்தின் 10வது பிரிவு உள் ஆற்றுப்படுத்தல் கற்கைநெறி மாணவி நிரோசினியின் சமூக நோக்கு: எதிர்பார்ப்பு, ஏக்கம், வேதனை, மனித மனத்தின் உண்மையான உணர்வுகள் - இப்படியான கண்ணோட்டத்தில் கவிதைவடிவில் வெளிப்படுவதை இட்டு பெரு மகிழ்வடைகின்றேன். ஒவ்வொரு கவிதையின் உயிரோட்டமும் உணர்வுகளாய் மாறி சில கவிதைகள் என் கண்களையே கலங்க வைத்து விட்டன என்பதை உள்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்கின்றேன்.

என் மாணவியின் உணர்வு பூர்வமான கவிதைகளை மனதார வரவேற்று வாழ்த்தி பாராட்டுகின்றேன்.

நிரோசினியின் நியாயமான எதிர்பார்ப்புகள்,
கனவுகளை உளமார வாழ்த்துகின்றேன்.

கே.எஸ்.ரகு
(குடும்ப உளவள துணையாளர்)
பணிப்பாளர்.
துளிர்கள் நிறுவனம்.

என்னுரை....!

இன்றைய சமுதாயத்தில் எத்தனையோ விம்பங்களைப் பார்த்துவிட்டேன் அத்தனையும் எத்தனைவிதம். ஒவ்வொரு மனிதனையும் நோக்கும் போது அவனுக்குள்ளும் அற்புதமான மனம் இருக்கின்றது என நாம் சிந்திக்க வேண்டும். அந்த மனத்துவ் எத்தனையோ உணர்வுகள் மறக்க முடியாத நினைவுகள், தேங்கிக் கிடக்கின்றன. அவற்றை வெளிப் படுத்த முடியாத நிலையில் மனித மனம் மரத்துப்போகின்றது. அத்தகைய மனத்தின் உணர்வுகளை கருவில் இருக்கும் குழந்தை தொடக்கம் வயது முதிர்ந்த முதியோர் வரை அவர்களின் நிலைக்கேற்றவாறு வெளிப்படுத்தும் முகமாக இவ் நிகழ்கால நிஜங்கள் என்னும் கவிதைத்தொகுப்பை ஆக்கியுள்ளேன்.

இவ் நிகழ்கால நிஜங்கள் என்னும் கவிதை தொகுப்பை ஆக்குவதற்கு உற்சாகமும் ஊக்கமும் அளித்த எனது குடும்பத்தினர்க்கும், உறவுகளிற்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். அத்தோடு பல கவிதைப் போட்டிகளை நடாத்தி கவிதைத் திறனை வெளிப்படுத்த களமமைத்து தந்த எனது பாடசாலையான யா/வேம்படி மகளிர் உயர்தர பாடசாலை அதிபர், ஆசிரியர்களுக்கும் இதய பூர்வமான நன்றிகளைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

மற்றும் எனது கவிதையினை வெளியீடு செய்வதற்கு உற்சாகமும் ஊக்கமும் அளித்த துளிர்கள் நிறுவன சமூகத்தினர்க்கும் வாழ்த்துரை வழங்கிய பணிப்பாளர் அவர்களுக்கும், துளிர்கள் உள் ஆற்றுப்படுத்தல், பிரிவு - 10 மாணவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மேலும் எனது கவிதைத்தொகுப்பை சரிபார்த்து அணிந்துரை வழங்கிய கவிஞர் குரியநிலா அவர்களுக்கும் எனது உளமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

பல்வேறு வகைகளிலும் எனக்கு உதவி புரிந்த எனது ஆருயிர் நண்பிக்கனக்கா அவர்களிற்கும் எனது யாழ் பல்கலைக்கழக அன்பு நண்பிகளுக்கும் மனமாந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

அத்தோடு இக் கவிதைத் தொகுப்பை நாலுருவாக வடிவமைக்க பல வழிகளிலும் உதவி புரிந்த வைத்திலீபன் அவர்களுக்கும் பதிப்பித்த சு. அச்சகத்தினர்க்கும் எனது உளம் கனிந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

நன்றி.

அன்புடன்.

நிரோசினி குபேந்திரன்
யாழ் பால்கலைக்கழக கலைப்பிட 2ம் வருட மாணவி.

என் பேனாமுனையில் நான்.....!

என் பேனாமுனை
சுரந்து செல்வது
மைக் குழம்பினை அல்ல
ஒவ்வொரு மனதினின்
உணர்விலும் உள்ள
காலத்தின் சுவடுகளை
மனதினின் உணர்வுகள்
ஊழமயாய்
உறவிகும் போது
என் பேனா .....!
விழிக்க ஆரம்பிக்கின்றது!

மெளனத்தின் முடிவில்
துளிர்க்கும் என்கவிதை
கலைக்கோர் அர்ச்சனை

தூங்றே விதித்தெழு

விதித்திடு மனதா....!
மனதிடையம் தூங்னும்
மரணக்கவில்லை !

கடந்த கால வல்கள்
காயங்கள் சோகங்கள்
தூங்னும் ஆற்றில்லை
என்றெண்ணி

உன்னை நீடிய
ஏமாற்றாதே....!

உனக்காக ஓர் தூங்கமயான
நிகழ்காலமும்
ஒளிமயமான எதீர்காலமும்
காத்திருக்கின்றன

புண்ணான வேதனைகளை
உன் வாழ்விற்காய் உரமாக்கிட்டு
பொன்னான எதீர்காலத்திற்காய்
தூங்றே விதித்தெழு!

வெற்றியின் வித்து

மனதா !

உன் ஒவ்வொரு துளிக் கண்ணிரும்
வலிமை வாய்ந்தது
காயப்பட்டு வெந்து போன
மனதின் ஒத்தமாகும் மருந்து கண்ணீர்
அந்தகைய கண்ணீரை
வியர்வைத்துள்ளாக்கு
அதுவே உன் வெற்றிக்கு வித்தாகும்

வாழ்க்கை

காலம் தயார்த்து விட்ட
நாடக மேடையில்
நித்தமும் நஷ்டத்து
அடியளின் அந்தத்தில்
அடவிக்கிப்போகும்
அழியாத சுவடு

சமாதானம் நிலைத்திட வேண்டும்

சமாதானம் நிலைத்திட வேண்டும்
 திவ்ரு சாந்தியும்
 கிடைக்க வேண்டும்
 மலரும் மொட்டுக்கள்
 அரும்பிலே சிதைந்து
 உருக்கெட்ட நிலை எமக்கு
 என்றுமீ வேண்டாம்

போர் முனையில் ஆயுதம் பிழக்க
 எம் கைகளிற்கு கற்றுக் கொடுக்காதீர்
 கைவிரல் தீடுக்கில் பேனா பிழக்க
 கற்றுக் கொடுவிகள்!

இழயல்கள் மலர்ந்திடாத
 திருள் சுழந்த தூஷகளில்
 எறிகணக்கான அழைப்பிதழ்களை
 எந்தோழும் எதர்பார்த்து
 குண்டு வீச்சிற்கு விருந்தாகும்
 நாட்களும் எமக்கு வேண்டாம்
 காயப்பட்டு வெந்து போன
 புண்ணான உடலும்
 நொந்து போன உள்ளமும்
 சீர்பெற எத்தனை
 நாட்களாகுமோ.....?
 நாமறியோம் ஆகையால்

இனியும்.....!

வேண்டாம் எமக்கு தீந்திலை!
சமாதானப் புறாவை
வானில் பார்க்க எண்ணி
எத்தனையோ தெய்ந்தூப் பறவைகளைப்
பார்த்து விட்டோம்

சுதந்திரக்காற்றை சுவாசிக்க எண்ணி
குண்டு வீச்சின் கந்தக வாயுவை
சுவாசித்து விட்டோம்

இனியும்.....!

வேண்டாம் தீந்திலை
இன மத பேதமின்றி நாம் வாழ
சமாதானம் நிலைத்திட வேண்டும்!

நான் வருவது எப்போது.....?

திருட்டுக் கருவறையில்
துமைமுடக் கீட்டந்து
குருட்டுப் பாடவிகள்
கற்றுக் கொண்டிருக்கின்றேன்
நான்....!

வெளியே போடும்
சண்டைகள் எனக்கு
தெளிவாய் கேட்கின்றன

ஜியோ மாடி....!
என் குடும்பை விடுவிடுகா
என் உணர்வுகள் அசைகின்றன
சுற்றியவள் என் முகமறியா தாயன்றோ

தமியா சீதனம்
கொண்டு வராத திவலுக்கு
சோறு போட உனக்கு
வெட்கநில்லையோ....?
சீறுகின்றாள் என்
வருங்கால பாட்டி
போட போய்
சீதனத்தை வாங்கி வா
உறுமுகின்றான்
என் தந்தை

அழக்காதைவிளோ
என்ன அழக்காதைவிளோ
ஜியோ....என் பிள்ளை!

சல அழகள் என்னருகே
விழுந்தது போல் உணர்கின்றேன்
நானும் நெளிந்து கொள்கின்றேன்
நிசப்தம்.....!
கொடுமைக்காரர்கள் போய் விட்டார்களோ
எனக்கு தெரியாது
ஆனால்.....?
ஒரு குரல் விழுந்தா ....?
பார்ப்பதற்கு வழியில்லை
ஆனாலும் புரிகின்றது
மௌனமாய் அழுகின்றாள்
என் தாய்
தன் வயிற்கை
ஒரு முறை தடவிப் பார்க்கின்றாள்
என்கண்ணே உனக்கு வலிக்கின்றதா....?
அந்த ஸ்பரிசுத்தில் நான்
என்கை மறக்கின்றேன்
ஆனால்.....?
விழுந்தா உன் நெஞ்சத்திற்கு
ஆறுகல் சொல்லவும்
உன் கண்ணீரைத் தூடைக்கவும்
நான் வருவது எப்போது.....?

மாமர ஊஞ்சல்

மீண்டும் புது ஊஞ்சல் கட்டவிட்டேன்
 அதே மாமரத்தில் தூள்ளிப்பாய்ந்து
 விளையாட விழுந்து எழுந்தமாமரத்தில்
 மீண்டும் ஓர் ஊஞ்சல்
 கட்ட விட்டேன்

நீ வரும் திசை நோக்க
 என் தீரு விழிகளும் தவமிருக்க
 உன் வரலை எதிர்பார்த்து
 ஊஞ்சலருடை நான்
 தீங்று தனிமரமாய்

நண்பா .....!

என்னொடு ஊஞ்சலாட
 ஒரு முறையாவது வந்து விடு
 ஆனால்.....?
 நீ வரமாட்டாய்
 கல்லறைக்குள் ஆழந்த தூக்கத்தில்
 தனித்திருப்பாயோ?

ஓ.....!

மறந்து விட்டேன் - உனக்காக
 கல்லறை கூட தீவில்லை
 குண்டு துவளத்து விநாடு உயிர் ஏற்கத்தும்

ரீந்த தூத்தில்
ஆய்ரமாயிரம் மக்களோடு
உன்கைப் புகைத்த போது
நீ எப்படி தனித்திருக்க முடியும்

ஆனாலும்.....?

நான் இன்று தனிமரம் தான்
உன்கைப் போல் நண்பன்
இன்னும் திடைக்கவில்லை
நாம் விளையாடிய மாமரத்தில் உள்ளுஞ்சலாட
இன்னும் ஆசை வரவுமில்லை
என்கைப் போல்
என் உள்ளுஞ்சலும் தனித்து தொங்குகின்றது
அதே மாமரத்திலே!

வரத்சணை

சிறப்பான வாழ்வின்
சீர்வரிசை என
தலைக்கனம் கொள்ளும்
வரத்சணையே.....!
முத்தோ கன்னிகளின்
முடச்ச போடாத வாழ்வின்
சீர்குலைவிற்கும் காரணம்
தீதான் என்பகை
உணர்வது எப்போது.....?

உன்னைத் தீடு வருவேன்

அன்றுநீ கூறிய
 சத்திய வாக்கு தீன்றும்
 என் வெநுஞ்சை
 நிறைத்து நிறைக்கின்றது
 என் தாய் கூறும் போது
 நான் நம்பவில்லை
 என் மனதாபிமானம்
 சாக்ஷக்கப்படுகின்றது என நிறைத்தேன்

என்னைக் கண்டதும்
 ஏன் நீ ஒளிந்து போகின்றாய்
 வீட்டுக்குள் திருந்தவாரே
 தில்லை என தூதனுப்புகின்றாய்
 என்றாலும் அழக்கடி உன் வீடு நோக்க வர
 கால்கள் துழக்கின்றன

ஆனால்....!

உன் தரசனம்தான் எனக்கு கிடைக்கவில்லை
 ஆனாலும் மீண்டும் உன்னைத் தீடு
 வருவேன் நண்பா....!
 நான் உனக்கு கொடுத்த கடனை
 வாங்கும் வரை

வேதனை அறியாடியா.....?

கனவாகிப் போனதுநீ மட்மேல்ல
என் நிலைவுகளும் தான்
பூஷ்டுதம் கண்ணை திறந்து நான் பார்த்தது
உலகை அல்ல உன்னைத்தான்

துள்ளித்திரந்த பள்ளிப் பருவத்தில்
இனிதாய் கழுந்த என் பொழுதில்
இடியாய் விழுந்தது உன் பிரிவு
இனிமேல் எனக்கேது நல்வாழ்வு

கள்ளாஸில்லா பாசம் உன்மீது கண்டோன்
களங்கமில்லா தீதயம் கொண்டோன்
அலைகடல் போல் ஆர்ப்பர்க்கும் என்மனது
சலனமற்றுக் கிடக்கின்றது உன் பிரவால்

அப்பா என்ற உறவிற்கு விலையேது
அன்பால் ஆள உலகில் தீட்டுமேது
கனியாய் திருக்கும் உறவு அதை
பிஞ்சிலை வீதித்தியது யாரு...?

சுற்றிச் சுழலும் பூநியே -நீ
எந்தன் சோகம் அறியாடியா ...?
மனதை வருடும் தளவிகாற்றே
என் தினிய உயிர் பிரந்ததை அறியாடியா...?

குரியனே நீ உதிக்க மறக்க மாட்டாய்
நானும்
என் தந்தையை நினைக்க மறக்க
மாட்டேன்
காற்றே உன் தீயக்கத்தை நிறுத்தாதே
என் தந்தை முச்சு உன்னிடமே

இறவொ ஏன் உயிர்களைப்
படைக்கின்றாய்...?
துன்பத்தை தருகின்றாய்
ஒருமுறை பூமியில் நீ பிறந்து விடு
நான் படும் வேதனை நீ அறிவாய்

கல்லறைப் பூக்கள்

பெண்ணே நீ விதைத்த
அன்பை நீயே
பறித்துக் கொண்டதால்
நான் கொலைந்தேன்
கல்லறைக்குள்
அதில் உன் காணிக்கையாக
கல்லறைப் பூக்களையாவது
தூவிள்டுச் செல்

மரவிகளை நாட்டுவோம்

மண்ணை உயிருட்டி
 மனத்று தீதமளித்து
 பூஞ்கு அழகு செய்து
 பூத்களைப் பூத்து நிற்கும்
 புதுமையான மரவிகள்

வீடு கட்டிடவும் தளபாடம் செய்திடவும்
 தீதமான சுவாசத்திற்கும்
 தன்னைத் தரும் மரவிகள்

மரமே.....!

நீ வளர்ந்தால் தீலை தருவாய்
 தாவர உண்ணிக்கு உன்னை
 உணவாய் படைப்பாய்
 பூத்தால் மலர்தருவாய்
 காய்த்தால் காய் தருவாய்

மரவிகளே ....!

உவிகள் பயன்களை வாழ்த்திட
 வார்த்தைகள் தீல்லை
 மாநிடனோ உன்னை அழிக்கின்றான்
 உன்னை அழிக்கும் மானுடனுக்கும்
 உணவு படைக்க எண்ணி
 விறகாய் ஏர்க்கின்றாய்

வாழ்த்துகின்றேன் மரவீகளை
மரவீகளின் புனர் வாழ்விற்காய்
நாட்டுதோம் நல்ல மரவீகளை

குதயம்

என் உடலுக்குள் நீ
மறைந்திருந்தாலும்
உன் திருப்பை
அழக்கடி சொல்கிறாய்
என்னுள் துழத்துப்படி

கூர்த்த தானம்

என்னுள் சுற்றிச் சுழன்றோடும் - செந்திர்
கூதயத்தை வருடும் போது
சொல்ல விட்டுச் சௌன்றது
பல கதைகளை

விபத்தில் அழபட்டு குருதியிழந்த
மன்குர்களைப் பார்க்கும் போதும்
போரனால் குருதியிழந்த மாணிடர்களைப்
பார்க்கும் போதும் - கூன்னும்
எத்தகையோ குருதித் தாகத்திற்கு
பல்யான ஆயிரமாயிரம் நெஞ்சங்களின்
உள்ளத் துடிப்பைக் காணும் போதும்
உன்னில் கூருக்கும் எனது
சிறு பகுதியையாவது
ஈய்ந்து விட மாட்டாயா?
எனக் கேட்டது

மாணிட சமத்துவத்தை உணர்த்தி நிற்கும் - குருதியை
உன் உள்ளத்துழப்பு புரிகின்றது
என் அனுக்கள் துடிக்கின்றன
என்னில் கூருக்கும் உனது சிறுபகுதியை வழங்க
என் நெஞ்சம் நினைக்கின்றது

சிறிய ஊசியால் பையில் நீரம்பி
என்னை வீட்டுப் போகும்
உன் சிறு பகுதியை
பெருமையாய் பார்க்கின்றேன் - நீயோ
தூண்ணாரு உடலுக்குள் செல்லும் பூரிப்பில்
உன்னை மறந்து திருக்கின்றாய்

என் உணர்வுகள் துழக்கின்றன
உன்னைத் தானம் செய்வதில் திருக்கும்
சுகம்
வேறொல்கும் தீல்லை
தீர்த்த தானமே !

மாற்றும் ஏன்.....?

சிகை அலவிகார நிலையவீகளில்
முழுயை சிகைத்து வீட்டு
தூள்ளி நடை போடும்
இள நவீகையரும்

சிகையை நீள வளர்த்துவீட்டு
ஒற்றை ஜடை போடும் ஆடவரும்
சீராந்து செல்லக் காரணமென்ன
புரியவில்லை .....?

சினிமா மொகம் பற்றிக்கொள்ள
வாழ்க்கை முழுவதும்
வீணாய் கழுகின்றதே

திரையில் மாங்கை அமுகின்றாள்
வீட்டில் நவீகையும் அமுகின்றாள்

கந்தபூராணக் கலாச்சாரமாம்
எம் யாழ்ப்பாணக் கலாச்சாரம் - தீன்று
கந்தலாக்ச் சென்றதன்
காரணந்தான் எப்பழயோ.....?

உறவுகள் எனக்குண்டு

தாயின் முகமறியோம்
தந்தையின் குரல் அறியோம்
அன்பு என்ற வார்த்தைக்கு
அர்த்தம் என்னவென்றியோம்

யார் வைத்த பெயரோ தூரியனில்லை
எமக்கு அநாகை என்று ஆண்டவன்
வைத்தான் தீவ்வுலகில் வாழு

வானுமே சுறையாக பூநியே
சுறையாகக் கொண்டு
வாழுந்த என்னை வழிகாட்டியது
யாரோ தூரியனில்லை
அநாகை என்ற தீல்லத்திற்கு

தீனிரான் அநாகை தீல்லை
என்னைப் போன்ற உறவுகள்
தீவுகுண்டு சேர்ந்து வாழு!

மரணத்தில் சூட சுகம் காண்பேன்!

தாலாட்டு நான் பாட
 அகைக் கேட்டு நீ தூங்க
 புஷ்டு கண்ணின் அழகை
 திமைக்காது நான் பார்த்து
 என்னை மறந்தேனடா
 உன் வெள்ளைச் சிறப்பில்
 கொள்ளை போய் தீந்த உலகை மறந்தேனடா

பள்ளி உடையில் நீ
 துள்ளிச் செல்கையிலை
 வண்ணக்கனவுகள் நிறைத்து
 வழியனுப்பும் என் நெஞ்சம்
 பாடவிகள் பல பயன்று நீ
 என் முன்னால் கூறுகையில்
 என் உள்ளாம் கொள்ளை போனதடா

துள்ளித்திரந்து நீ வெற்றி வீரனாய்
 வெற்றிக் கிண்ணத்தை முத்துமிட்ட போது
 என் உள்ளாமும் உன்னை அணைத்துக்
 கொண்டதடா!

அறியாத பருவத்தில் உன் தந்தை
 எம்மை விட்டுப் பிரந்துபோது
 எனதுயர் உனக்காக தர்த்து நின்றதடா
 என் மகனே !

வேலைக்காரி எனும் பட்டத்தோடு
 நான் உனக்காய் பாடு பட்டேன் ஏனென்று
 அறிவாயா ...?
 பல்கலைக்கழகம் சென்று நீ
 பட்டம் பெறவே தான் மகனே !

என் கனவு பொய்க்கஞ்சில்லை
 கண்ணே நிறைவேற்றனாய்
 பட்டமும் பதியும் வந்தபோது
 அதிகாரமும் வந்து சேர்ந்ததா

விரும்பிய மணவாழ்வை விரும்பி நீ ஏற்றபோது
 மறுக்கஞ்சில்லையடா என் தீயம்
 உன்வாழ்வு நல்வாழ்வு பெற
 ஆசிகள் கூறியதா என் உள்ளம்

மகனே.....!

அன்று நீ கூறிய வார்த்தைகள்
 தீன்றும் என்னைச் சுடுகின்றதா
 பழையன கந்தல் வேண்டுமென என
 என்னை வெறுத்தாலே

ஞதீயார் தீல்லத்தில் எனைமுடக்கஞ்சிட்டு
 வேலைக்காரியன கூறிவிட்டு சென்றது
 உன் வாய்தானா மகனே...!

விழிமுடுநான் தூங்கிநாளாச்சு
 உன் நிகைவால் நான் வாடப்போயாச்சு -நீ
 நோயால் துவளும் வேளை
 ஆறுதலளித்த என் கண்கள்
 உன் வரவிற்காய் தனமும் தவிக்குத்தா -என் மகனே!
 ஒரு முறை என்னைப் பார்க்க வந்துவிடு
 உன் அன்பிற்காய் தனமும் தவிக்குத்தா என் தூயம்

குழந்தைப் பருவத்தில் உதிர்த்த வெள்ளைச் சிரிப்பை
 ஒரு தடவையெனும் உதிர்த்து விட்டுச் சௌல்
 நான் மரணத்தில் கூட சுகம் காண்பேன் !

உண்டு

குயிலை உனக்கு தீசை உண்டு
 மயிலை உனக்கு அழகுண்டு
 சூரியனை உனக்கு ஓளி உண்டு
 சந்திரனை உனக்கு குளிர்மை உண்டு
 காற்றே உனக்கு ஏதன்றலுண்டு
 அதேபோல்
 மனதா உனக்கும் ஓர் தனித்தன்மை
 உண்டு தட்டி எழுப்பிவிடு உன்
 வாழும் நாளே வசந்தந்தான்!

உலகம் திருந்துமா.....?

ஒரு தாய் வயற்றுப்
பீள்ளைகள்
ஒன்றோடான்று
சண்டை பிழக்கின்றன - காண்க்காக

பணம் பணம் என்றெண்ணி
பகல் தூவு பாராது
பாடுபட்டுத்திருக்கின்றனர்
பல நாட்களாக

சாதிச் சண்டைகள் ஒரு புறழும்
வேலிச் சண்டைகள்
மறுபுறழும்
கோழிச் சண்டை
போடுகின்றனர்

கீடு கெட்ட மனத ஜாதி
சீர்கெட்ட உலகதென்று
நித்தம் கூறித் திருக்கின்றனர்
தன்னைத் தான் திருத்த விட்டால்
உலகம் தானாய் திருந்திடுமே!

திவச் சௌ

அன்பீர்கு அடைக்கலம் தேவ
அன்பே உன்னைக் கரம் பிழுத்தேன்
என் வாழ்வின் முத்தாய்
நீதுந்த பர்சி

அன்பான மழலைச் செல்வும்
வறுமையிலும் செம்மையாய்
வாழ வேண்டு
எத்தனையோ வேலைகளுக்கு அலைந்தேன்
நாளெல்லாம்

மெழுகாய் என உருக்க
உன் வாழ்வில் ஒளியேற்ற
துய்யாய் துழுத்தேன்

கட்டார் சென்று கடுமையாக உழைத்து வந்து
கண்ணே உன்னைக் காப்பாற்ற
எண்ணியிருந்தேன்
இடைபெறும் போது
உன் கண்ணீர் சிந்திய
அழக்ய முத்தின்
கவலைகளைப் போக்க
காலமெல்லாம் பாடுபட உறுதி கொண்டேன்

பெண்டே....!

தொலை தூரக்கில் நான் திருந்தாலும்
என் உயிரை உன்னிடத்திலே
விட்டே வந்தேன்
அதைந் உணர்வாயா.....?
கால் வயிறும் அரை வயிறுமாய்
என் பசி போக்கி
கடுமையாக உழைத்து காலம் தவறாமல்
அனுப்பினேன் உன்னிடத்தில்
நான் சம்பாத்தி பணவீகளை

ஆனால்.....?

நான் பாடுபட்டவை சிதற்போனதென
உணர்ந்தது
திரு வருடவீகளின் பின்பு

பெண்டே !

என்னை நீ புரியவில்லை -நீ
தேழியது சுகம் என்ற முன்றெழுத்தைதான்
அதில் மனம் என்ற முன்றெழுத்தை
தொலைத்து விட்டாய்
என்குழந்தையை எவ்வோ விற்றுவிட்டு
நீயோ தீண்ணாருவனுடன் வாழ
தலைப்பட்டுவிட்டாய்

வாசனை தொலைத்து பூ
பூஜக்கு உதவாது என்றெண்ணீ
உன்னைவெறுத்து ஒதுங்கிப் போகின்றேன்

ஆனால்.....?

என் குழந்தை திருக்குமிடத்தை கூறிவிடு
தீல்லையேல் பைத்தியக்காரனாய்
ஆகிளிடுவேன்
ஏனெனில் நான் அன்பை உணர்ந்தவன்
உன்னைப் போல் அன்பை வெறுக்கும்
விஷச் செழ அல்ல என் தீதியம்!

காஷாரம்

கடமையைச் சுட்டும்
கண்ணியமான
கடமையாளன்

ஷியல் எப்போது....?

கோழக் கரையிலே
ஒதுக்குப் புற்கிலே
கலைந்து போன கேசத்தோடு
கழுவக்ன்றாள் பாத்திரங்களை

அவள்....!

பன்னிரண்டு வயதையும்
தாண்டவில்லை
பள்ளி செல்லும் வயதினிலே
வீட்டில் வேலைக்கார்
ஆகிண்ட்டாள்

பாடம் பழக்கத் துழக்கும் மனதில்
பழக்கக் காய்ச்சிய
சொல்லின் வேதனை
பேனா பிழக்கும் ரிஞ்சு விரல்களில்
நெருப்பின் திருவகையாடல்

அன்னை செத்து
ஒரு வருடம் ஆகவில்லை
சிற்றன்னை ஆட்சி அரங்கேந் விட்டது
திருண்டு போன அவளது வாழ்வில்
ஷியல் வருவது எப்போது.....?

புந்து கொள்

உடலை வருக்க
உழறுக்கின்றாய்
உயிரைக் காப்பாற்ற
துழக்கின்றாய்
சுகம் என்று விரும்பி
புகைக்கின்றாய்
அதுவே உன் உயிருக்கு
உலை என்பதை
நீயும் அறியாடியா ?
மனதா சிந்தித்து செயற்படு
உன் நலமான வாழ்விற்காக !

தனிமை

தொலைந்துபோன
கனவுகளை
மீட்டிப் பார்க்க
தனிமைடீய
உன்கைத்
தேடுகின்றேன்

என்னவள்

அற்றத்து கட்டில்ல
வானத்து முகம் பார்த்து
தூமைக்காது கிடக்கின்றோன்
என் கடற்ற கால வாழ்வை எண்ணி

குழந்தையாய் தீவளானாய்
தூள்ளிய என் காலங்கள்
கனவுகளைப் போல என் கண்ணில்
நிழலாடுக் கிடக்கின்றன

முதுமையின் சாயல்கள்
முகத்தில் முத்தந்திட்டு
என்னை ஆட்கொண்டு விட்டன

வாழ்வு எனக்கு சொற்க்கமா...? நூகமா....?
பூரியனில்லை
தீவளமையின் பூரிப்பில்
என்னை மறந்து
அவளின் அழகிய பாதுங்களில்
தவமிருந்துதன்
வரம் தந்தாள் -எனக்கல்ல
என்னடம் கொட்டிக் கிடக்கும்
ஏழுதலைமுறைக்கும் போதுமான
என் சொத்துக்களுக்கு

கருவண்டுக் கண்களில்
கொள்ளள போய்
வில் போன்ற புருவங்களில்
என்னை வளைத்து
சிவந்த தீருத்தளில் மறந்து
கருவிசூந்தல் அழகில்
தடுமாற்பிபோனென்

இடம்ப்ர செலவில் அவள்
தன்னைக் கரைக்க
வளைந்து போகும் நகபோல்
திசைந்தே போனென்
நான்கு பிள்ளைகளையும்
செல்வமாய் நான் நினைக்க
அவளோ சுமை எனக் கருத்தாள்
வெளியே பலர் பேசுக்கொண்டனர்
நல்ல அழகிய குடும்பம்

இனால்....!

அந்த அழகுக்குள் அந்தனையும்
நஞ்ச என்பதை
யாரும் அறியவில்லை
காலம் ஒவ்வொரு திசையாய்
ஒவ்வொருவரையும் உருட்டி விட
பெற்ற பிள்ளைகள் பிரத்துக் கொண்டனர்
என் சொத்துக்களை

ஆட அடவிக்ய பம்பரமாய்
 அவளும் அடவிக் விட்டாள்
 அதுமை அது கொடுமை தன்மை
 அது வேதனை
 முற்றத்தில் கிடந்து நான்
 நல்லை வெற்கக்
 அவளோ வீட்டுக்குள் கிடந்து
 கண்ணீர் சிந்துகின்றாள்

அன்று பார்த்த அழகிய வதனம்
 தூண்று சுருங்க வெளிர் விட்டது
 அழகு அது பறந்து போய்
 பலநாளாச்சி என்னும்
 என் உள்ளத்தில் வருத்தமில்லை
 அன்று போல் தூண்றும் நேசுக்கின்றேன்
 என்னவிடலா !

யுத்தம்

பாசக்களிகளாய் பறந்து
வட்டமாத்து தீர்ந்தோம்
எம் குழந்தைப் பருவத்தில் !

கை கோர்த்து நடை பழக்கிய
என் அண்ணனும்
கட்டிப்புள் என்னுடன்
விளையாடிய துவிகையும்
ஒன்றாக அன்பு நதியில் நீச்சலமாத்து
இன்பம் கண்டோம்

பற்பல கதைகள் பேசி
பகல்ரவாய் சிர்த்து மகிழ்ந்தோம்
பாசவிகளும் அடுத்த நிட்டத்தில்
பறந்து போகும் கோபவிகளும்
சொல்ல வார்த்தைகளில்லை

எம் தீண்மையான வாழ்வை சிதைக்கக்
உருக்கிகாண்டான் யுத்த அரக்கன்
யுத்தம் விதைத்து விட்ட
குண்டு வீச்சு விதைகளில் -நாம்
அறுவடையாய் அகத்தளானோம்
கதியற்றவர்களானாலும் பரவாயில்லை
ஆனால்...?
அரக்கனோ என்கை அநாகை ஆக்கனான்

யுத்தக்தற்கு பல்யான
ஆய்ரமாயிரம் மக்களுக்குள்
அடங்கி விட்டனர் என் குடும்பத்தினர்

என்னை மட்டும் ஒற்றை மரமாய்
பாலை வனத்தில் பரதவிக்க விட்டான்
என்னைப்போல்
தன்த்து பட்ட மரவிகள் தீன்னும்
எத்தனை ...?
பாலைவனங்களில் அன்பு உள்றுக்காய்
தவமிருக்குமோ
நான்றியேன்....!

மெளனம்

பல பேச்சுக்களின்
முற்றுப்புள்ளி!

பெண்டீன விடுத்திடு

உலகம் நிலைத்து நின்றிட
 அச்சாண்யாக விளங்கும்
 பெண்டீன !
 உன்னை ஒருமுறை விடுத்துப் பார்

அடுப்பவி கரையில் நெருப்போடு
 போராட மட்டும்
 பிறந்தவள்ளல் -நீ
 வலியவனை நலிவுறச் செய்வதும்
 நலிந்தவனை வலிவடையச் செய்யவும்
 உன்னால் முடியும் - ஏனெனில்
 ஆக்குபவளும் அழிப்பவளும் நீயேதான்

அத்தனை சிறப்புக் கொண்ட பெண்டீன
 நீ ஒருமுறை சிற்கித்து விடு
 நாகரிகம் என்பது உனக்கு மட்டுமல்ல
 முழு உலகத்தற்கும் தான் நீயோ
 உனக்கே உரியது என நிகழத்துக் கொண்டு
 அநாகரிகமாய் அழிந்து போகின்றாய்

தழிந்து தாயே! தழிட் பெண்டீன !
 பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்டீன !
 நீ சாதிக்க வேண்டிய சாதனங்கள் தீண்ணும்
 காத்திருக்கின்றன தொலை பேச்கள்

தொல்லை பேசுகள் ஆனபின்பும்
நீயோ அதன் அடிமையாய்
வம்பளந்து வாழ்விழந்து
ஈற்றில் கற்பிழந்து வாழ்வது தகுமோ ...?

பெண்டே உன்னால் முடியாதது ஒன்றில்லை
தூணமைப் பருவம் சாதனைப் பருவம்
அறியாமை தீருள்களை விலக்க
தநிழன்னை புதுப்பொலிவு பெற்றிட
தேன்றே எழுந்துவிடு
தன் நம்பிக்கையுடன்!

மழு

வானம் சிந்திய கண்ணீரில்
மனது வாழ்வின்
புது அத்தியாய்!

தேடல்

அறிவுத் தாகம் தீரான்
 அறிவு நூல்களைத் தேடுகின்றேன்
 கடல் அளவு நூல்கள் தந்தாலும் என்
 அறிவுத் தாகம் தீராது

பறந்து பறந்து தேவனை சேகரிக்கும்
 வண்டு போல் அமர்ந்து அமர்ந்து
 நூலகங்களில் நல்ல நூல்களைப்
 பழக்கின்றேன்
 கலந்து பல நூல்களை கற்றுத்
 தெரிந்த போதிலும்
 பாலைத் தனித்து உண்ணும் அன்னம் போல்
 தெரிந்து பழக்க வெண்டுமே
 கட்டுக் கட்டாய் நூல்களை
 கவனமாய் பழக்கும் போதிலே
 கற்ற விடயம் தொந்து
 காலம் தாழ்த்தாது பழப்போமே!

சாதகைப் பழயின் தொடக்கத்தை
 கற்றுத் தருவது தேடல்தான்
 மனதா.....!
 தேழப்பார் தேசம் உனக்கேதான் !

திருளடைந்த வாழ்வு

விழியோரம் துளி கண்ணீர்
தூங்காத இரவுகளின்
காண்க்கையாய் !

தொலைந்து போன நாட்களின்
நிலைவுகள் நிழலாய் அச்சமூட்ட
விம்மல்களோ கட்டுப்பாழுந்து
பெரும் குரலைத்துக் கதற
இறுதலாய் கை பற்றுகின்றேன்

கண்மணி....!

நான் அழைப்பது அவளுக்கு
பூரியவில்லை
கனவிலூம் நிலைவிலூம்
யுத்தக்தின் கோரத் தாண்டவம்
அரங்கெந் ஆட்சி பூர்கின்றது
என் மகளின் மனதில்
தூக்கத்தில் தன் தாயை
தேழக் கலைத்த வல் தூங்காது
தேழப்போன கனவில்
முள்ள வாய்க்காலும்
நந்திக் கடலும் தென்பட

உயிர்றுக் கிடக்கும் உடல்களும்
சுதாய உடற் பாகவிகளும் கண்டு
ஓ.....வென்று
கதாயமு எஞ்சிய எவ்கள் வாழ்வ
மீண்டும் கிருளடைந்து போனதுவே!

தொலைந்த கனவு

காலைக் கதீவனின்
கனல் ஒளிபட்டு
கலைந்து சென்ற கனவை
கண்டு பிழக்க கண்களை
காத தூராம்
தொலைத்துப் பார்க்கின்றேன்
கலைந்த கனவோ
தொலைந்து விட்டது!

நாட்குறிப்பேடு

வாழ்நின் வசந்தவிகளை
செதுக்க வைக்கும்
நிலைவுப் பெட்டகம்

காற்று

சுகமான காற்றைத்தீடு
 யன்னலைத் திறந்து வைக்கின்றேன்
 வந்தது காற்று நான் தேடிய காற்றல்ல
 அது வாய்க்காலன் சகதிக்குள்
 வதுவிகிய காற்று !

திதமான காற்றைத் தீடு
 பாகதூயோரம் நடந்து செல்கின்றேன்
 வந்தது காற்று நான் தேடிய காற்றல்ல
 வாகனாவிகளின் புகைக்குள் வருந்திய காற்று !

சுதந்திரக் காற்றை சுவாசிக்க முகைந்தீன்
 வந்தது காற்று நான் தேடிய காற்றல்ல
 குண்டு வீச்சில் அடிப்பட்டு
 கந்தக வாயுவை அள்ளி வந்த காற்று

ஓ.....!

காற்றே எவ்குநீ சென்று விட்டாய்
 அழக்கடி என் சுவாசப்பைப்பக்குள்
 சென்று வருவதுநீ தானா ?
 தில்லை

குழல் மாசுக்களை என்னுள்
 விதைத்து விட்டுச் செல்லும் வித வாயுவா...?
 அக்கால கவிகள் வர்ணத்து
 தூய பூங்காற்றேந்
 எப்போது வந்து
 என் சுவாசத்தில் கலந்து கொள்வாய்.....?

புரியாத புதி

உலகம் அவசரமாய்
 சுற்றுகின்றது
 தீவிர எத்தனையோ
 உள்ளவிகள்
 அழபட்டுப் போகின்றன
 ஒருவன் சொல்கின்றான்
 தீந்த வாழ்வு தீன்பம்
 தீன்னொருவன் சொல்கின்றான்
 துன்பம்

புரியாத புதிராய் சுழலும்
வாழ்த்தைச் சக்கரத்தில்
நித்தமும் உழன்று
ஊழமயாய் சென்று
மறைந்தால்
வாழ்ந்துகள் பயனன்ன...?

இறு

மகைத்துள்கள் ஒன்று சேர்ந்து
 உருவான இறு நான்
 சிரம் வழியே பாய்ந்து வரும்
 சலசலக்கும் சிற்றாறு

ஓடி ஓடி ஊர்களை
 செந்திப்பாக்கும் மலையாறு
 பாடுத்திர்ந்து காட்டு வழியே
 பயணம் செய்யும் காட்டாறு

துள்ளித் திருவேன் பாறைகளில்
 அள்ளித் தருவேன் செல்லங்களை
 கொள்ளையடிப்பேன் தீளநஞ்சங்களை
 கொஞ்சம் மழலை மாநிப்பே

இறு அது நீண்ட இறு
 குளங்கள் நீர்த்தேக்கங்களில் தேங்கனாலும்
 தூறுதியில் சேர நினைக்குது
 சமுத்திர ராஜஞ்சம்!

அறிவுட்டும் ஜீவன்கள்

ஓ.....!

அற்ப ரிராண்டைய உன்னன
 நச்த்து வீட வேண்டும்
 நீ கழத்த கூடம் கீன்றும் வல்த்தபழ கீருக்க
 உன் கீருப்பிடம் தேடு
 அலைக்கின்றோன்
 உன் கூட்டத்தையை அழுக்க
 மருந்துடன் காத்திருக்கின்றோன்
 அதிகாலை வானத்து முகம் பார்த்து
 சொம்பலாய் அமர்ந்திருக்கின்றோன்
 கீன்றைய உணவிற்கு வழி தெரியாது !

என் குழந்தை பச்த்து
 மலைவி புறபுறுத்து ஏச
 மெனமாய் குந்தியிருக்கின்றோன்

புகைவண்டித் தொடராய்
 ஊர்ந்து செல்லும் என் எதிர்களைக் கண்டதும்
 கொத்தித் து எழுகின்றோன்
 அவைகளை அழுக்க

சிற்றெற்றும்பு முதுகில் சுமந்து செல்லும்
 சுமைதான் என்ன ?
 உற்றுப் பார்க்கின்றோன்
 உணவுத் துகள்கள்

மாரி காலத்தில் சுகமாய் வாழ
கோடையில் உணவு சேமிக்கும்
உன் உழைப்பு என்ன உலுக்கிண்டது
அற்ப ரிராண்களல்ல நீங்கள்
ஆற்றவ மனதனுக்கு
அறிவுட்டும் ஜீவன்கள் !

தெள்ந்து ண்டேன் உங்களால்
போற்றுவேன் என்றும்
உழைப்பின் மேன்மையை !

அவனா.....? அவளா.....?

பாடசாலை பஸ்சில்
 அமைதியான கையனாக
 சிலவருடங்கள் பார்த்த ஞாபகம்
 பல கையன்கள்
 குறும்புடனே பயணம் செய்த போதும்
 நீயோ ஏகாந்த அமைதியாய்
 திருப்பாய் சில வருடங்களின் ரின்பு
 மீண்டும் உன்னைக் காண்கின்றேன்

அவனா...? தீல்லை அவளா....?
 அவனே தான் அமைதியான கையனாக
 தீல்லை....!
 அமைதியான பெண்ணாக

வளையல்கள் அனிந்து
 குட்டைப் பாவாடையோடு
 பெண்ணுருக்கீக உருக்தான
 பாவனையுடன் ஏகாந்த அமைதியாய்
 பேருந்துநிலையத்தில்
 அவள்.....!

திருமணம்

பல நாள் பேசி
 பல பேர் ஆராய்ந்து
 பக்குவமாய் கைத்தது
 பஞ்சத்திரமாய்
 கொண்டாடி
 வீடு நிறைய பந்தல் போட்டு
 வயிறு நிறைய
 விருந்து படைத்து
 கொண்டாடுவர் அன்று.....!

இனால் தீண்று .....

சில நாள் பேசி
 சில நாள் பழகி
 மண்டபத்தில் மணநாள் கைத்து
 மனம் கசந்து சில நாள் வாழ்ந்து
 விவாகரத்தில் முடியும்
 திருமணங்கள் ...!

வேலையில்லாபி பட்டநாரி

சுகமான தூக்கத்திற்குள்
 என் கணவுகளை எண்ணிப் பார்த்து
 தீதமாக ரசிக்கின்றேன் !
 தொலைந்து போன நாட்களுக்குள்
 நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட
 நிஜமான நிசைவுகளை அடைகாக்க
 என் விழிகளை முழுக் கொள்கின்றேன்

விழகாலைத் தூக்கம்
 விழுதிறக்க மறுக்கின்றது
 படுக்கையில் பூண்டு
 மீண்டும் உறவுக்கின்றேன்

தூக்கம் கலையவில்லையோ ..?
 தீன்னும் என்ன உறக்கம்
 தந்தையின் சொல்லம்புகள் தூக்கும் முன்னாடு
 கடைக்கு போக வேணும்
 நேரத்தோடு எழும்பு
 தாயின் முட்கள் தைத்து விட்டன
 என் தீயத்தை

அண்ணன் அண்ணியின் சொல்
 ஏவுக்கைகளும் என்னுள் மோதி வைஷக்க
 எதிர்த்து பேச என்னுள் நான் வளர்த்த தயக்கம்

என்றாலும் அப்பாவியாய் கேட்கின்றேன்
 எனக்கீன் தீந்த வேலைகள்
 எனக்கீன் தீந்த தொல்லைகள்
 என்னை நிம்மதியாய் சுவாசிக்க நிடுவிகள்

வேலை வெட்டி தீல்லாத உனக்கு திரீரா
 சம்மட்டியாய் வந்த சொற்கள்
 என்னைப் பிழிந்து சாறாக்கின
 என்ன செய்ய என் கனவுகளை
 சுமந்து கொண்டு நித்தம் தள்ளாடுகின்றேன்

நான் பழக்க பழப்புக்கள் பெற்ற பட்டவீகள்
 அனைத்தையும் பெட்டியில் பூட்டி விட்டு
 வேலையில்லாப் பட்டதாரி எனும்
 புதுப்பட்டத்தை சுமந்து
 நடைபிணமாய் அலைகின்றேன்
 என் கனவுகளை அடைகாத்துபழ !

வான தேவதையும் காற்றும்

வான தேவதை சலகைவக்கல்லல்
துவைத்து நீலம் போட்டு வைக்க
அழகிய சேலை
காற்று என்னும் கள்வனால்
கவரப்பட்டு வானவெளியில்
ஏசிறப்பட்டது

தேவதை சிர்திய கண்ணீர்த் துளிகள்
மழையாய் பூமியை முத்துநிட
சோகமாய் அமர்ந்திருக்கின்றாள்

சேலை திருமிய கள்வன்
தன் காதல்களான மலர்களோடு
மதுரகானம் பாடி தென்றலாய்
தவழ்ந்து விளையாட
கோபம் தாளாது விரைகின்றாள்
பூக்களைத் தேடு

தன் மெல்லய கரங்களால்
பூக்களைப் பற்று ரிடுவத்
எறிகின்றாள்
அவை வானச் சேலையில்
ஒட்டுக் கொண்டன
நட்சத்திரமாய்

மெல்ல நடை பயின்று
 துள்ளி விளையாட
 பந்தை அழக்கின்றாள் - அது
 காற்றின் வேகத்தால்
 வானத்தில் ஒட்டிக் கொண்டது
 வட்ட நிலவாய் மீண்டும்
 சோகம் தழுவிக் கொள்ள
 அவள் வளைத்துக் கட்டி விட்ட
 வானவில் உள்ளுச்சல்ல
 சர்டே அமருகின்றாள்

காற்றெற்றும் கள்வன்
 காதோரம் ககைகள்
 சொல்லிவிட்டுப் போனான்
 என்னை நீ வெல்ல முடியாது !

மலராத வாழ்வு

கானல் நீராகப் போன
கரையேறாத வாழ்வில்
கனவுகளைச் சுமந்த வண்ணம்
காத்திருக்கும் நெஞ்சங்கள்

உயிரைக் காப்பாற்ற
உடமைகளைக் கைவிட்டு
உள்ளம் நொந்து துழக்கின்றனர்

முட்கம்பி வேலிக்குள்
முகம் புதைத்து அமுதுவிட்டு
முஷ்சுப் போட்ட வாழ்வை எண்ணி
நித்தம் கலங்கி துழக்கின்றனர்

புனர் வாழ்வைன்றெண்ணி
தீன்னும் உணரப்படாத வாழ்வை
புந்து கொண்டு வாழ்வது
அடுத்த ஜென்மத்திலா ?

விருந்து பரந்த வீரிய உலகில்
விதம் விதமாய் வாழ
வழியுமில்லை
விம்முகன்ற நெஞ்சங்களிற்கு
விழியலும் மலரவில்லை

வேண்டும்

இந்றோரம் ஓர் குழசை
அமைதியாய் அழகாய்
அதில் நான் வசுக்க வேண்டும்

சலசலக்கும் வெள்ளி நதியில்
கால் பத்தித்து
தவிக நிலவின் அழகை
நான் ரசுக்க வேண்டும்

வெள்ளை மணலில் கையளந்து
துள்ளத் துள்ளி நான் நடந்து
யானம் பாடியாய் பறக்கவேண்டும்
பட்டாம் பூச்சியின் தீரைக
தீரவலாய் ஒருநாள் கேட்டு
பூக்களின் அழகை நான் பருக வேண்டும்

காட்டு மலர் கொய்து
கானகமெனிகும் நடைபயின்று
தியற்கையின்
வஞ்சனையற்ற அழகை
நான் வழக்க வேண்டும்

நூலாசிரியர் பற்றி...

கவிதை வானில் புதிய நட்சத்திரமாக “நிகழ்கால நிஜங்கள்” எனும் கவிதைத் தொகுதியூடாக அறிமுகமாகும் செல்வி நிரோசினி குபேந்திரன் அவர்கள் எனது நீண்ட காலத்தோழி ஆவார். அமைதி, பொறுமை, வாழ்க்கையில் சாதிக்க வேண்டுமென்ற இலட்சியம், தன்னம்பிக்கை கொண்டவர். யா/வேம்பாடு மகளிர் உயர்தர பாடசாலையில் நாம் இருவரும் ஒன்றாக கல்வி கற்ற காலங்களில் இவர் நூல்களை வாசிப்பதிலும், இணைப்பாடு விதான செயற்பாடுகளிலும் மிகவும் சிறந்தவராகத் திகழ்ந்தார்.

பட்டப்படிப்பினை தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் இவ் வேளையிலே நிகழ்கால நிஜங்கள் என்னும் கவிதைத் தொகுதியினாடாக இலக்கிய உலகில் கால் பதித்து சாதிக்கத் தொடங்கி விட்டார். இவரது அனைத்து கவிதைகளிலும் 'நிகழ்கால நிஜங்களை' பல்வேறு கோணங்களிலும் உணர்வுபூர்வமாகவும், அழகாகவும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இக் கவிதைகள் மிக்க ஆழமான அர்த்தம் பொதிந்தவையாக காணப்படுவதோடு சில கவிதைகள் பல அர்த்தங்கள் பொதிந்தனவாகக் காணப்படுகின்றது. 'ஹைக்கு....' கவிதைகள் மிகவும் சிறப்பாக காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. கவிதை வானில் நட்சத்திரமாகப் பிரவேசிக்கும் எனது தோழி குரியனாக வலம் வரவேண்டும் என இறைவனை மனமாரப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

பிரியமான தோழி

க. கனகதூர்க்கா,

2ம் வருட மாணவி,

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்,

கண்ண.

வெளியீடு

துளிர்கள் உளசமுக மேம்பாட்டு நிறுவனம்.